

de Medler, som Ministeriet har til Raadighed. Men ved Siden her af finder man det hensigtsmæssigt, at der udøves en Konsulentvirksomhed med Hensyn til Svinenes Fodring, Pasning o. s. v., idet Behandlingen i mange Tilfælde lader en Del tilbage at ønske. Konsulentvirksomheden i denne Retning har hidtil været bestridt af Konsulenten for det røde danske Kvæg; men som det oplyses i Anmærkningerne, er han derved overbejvret og er ikke i Stand til at overkomme dette Overb paa ønskelig Maade. En fuldt kvalificeret Mand, der kunde overtage Posten som særlig Svinekonsulent, hvis en saadan Post skulde oprettes, mener man ikke at have til Raadighed i Ojeblikket, og man foreslaar derfor som midlertidig Foranstaltning at stille et Beløb af 2,500 Kr. til Disposition til Assistance for den vedkommende Konsulent. Som Assistent har man nærmest tænkt sig at ville benytte Dyr læger omkring i Landet, og man mener da, at man ved at gøre denne Begyndelse vil kunne faa indrettet en hel Del. Mod dette Forslag indvendes der for det første adskilligt ud fra rent principmæssige Grunde. Der er dem i Finansudvalget, der finde, at hele Konsulentinstitutionen i sine Virkninger er dobbeltsidig, at den maasse medfører sine Fordele, men at omvendt dette, at Befolkningen vænnes til at stilles under et Slags Barnepigetilsyn, ikke altid er heldigt for dens Energt og Initiativ. Hvad dernæst særlig dette Forslag her angaar, indvender man, at det næppe vil kunne bringe nogen synnerlig Nytte. Tanken om at benytte Dyr læger til Assistent er paa visse Hold end ikke langt fra at vække Muntrethed, idet der er dem, der mene, at Dyr lægerne snarere kunde trænge til at gaa i Skole hos Landmændene end omvendt. Hvad nu angaar mere principielle Indvendinger, da er jeg for mit Bedkommende ikke ganske utilbøjelig til at tro, at der vist nok kan være en Del dert. Endvidere maa jeg erklære mig ganske inkompetent til at bedømme, hvorvidt den her foreslaaede Foranstaltning kan antages i den foreliggende Skikkelse virkelig at ville bringe Nytte for Pengene. Men disse Betragtninger have for mig ikke kunnet være afgørende. Thi saaledes som Forholdet stiller sig, ere vi nu en Gang komne ind paa Konsulentinstitutionen — det er en fastslaaet Ting — og de mere principmæssige Betragtninger ramme derfor ikke særlig det Forhold, der her er Tale om. Og da der fremdeles netop for Tiden er ganske overordentlig vanskelige Forhold for Svineproduktionen at arbejde under, saa har jeg ikke turdet paatage mig at erklære, at den Bevilling, der her forlanges, ikke

vil kunne gøre nogen Nytte. Den anbefales af Landhusholdningssekskabet, og den anbefales ogsaa af mange kompetente Mænd her i Tinget. Skulde det derfor muligvis vise sig, at disse 2,500 Kr. ikke ville være til stor Nytte, saa vil jeg ikke sige, at det trøster mig at vide, at der er saa mange andre og meget større Poster paa Finansloven, der heller ikke gøre synnerlig Nytte, men det vil dog bevirke, at jeg med en forholdsvis ubetynget Samvittighed stemmer for denne Bevilling.

Under Nr. 54 komme vi til et stort og omfattende Spørgsmaal, som allerede blev fremdraget under Finanslovens første Behandling, navnlig af det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen). Det er Mosefagen. Ærede Medlemmer ville allerede i Anmærkningerne til Finansloven have fundet en udførlig Meddelelse for, hvad det drejer sig om, og jeg skal kun kortelig gentage Hovedtrækkene deraf. Der er her i Landet omtrent et Par Hundrede Tusind Tdr. Land Mose og Aær, og mindst Halvdelen deraf henligger fuldstændig eller næsten udhyrtet og unyttet og vil kræve Undersøgelser og Forarbejder af forskellig Art for at kunne bringes under Kultur. I denne Henseende have vi Forbilleder i, hvad der i de senere Aar er udrettet dels i Thykland, dels i Sverige, hvor store Arealer af lignende Art ere bleven inddragne under Dyrkning. Hos os har der hidtil kun været udfoldet Bestræbelser i denne Retning fra Hedeseffelskabets Side; det har optaget Mosedyrkning som et Led i sin Virksomhed ved Siden af sin øvrige Gerning. Ogsaa er der paa en af Statens Forøgsstationer, Vester Hassing, blevet foretaget Moseforsøg. Men disse Skridt have kun været rent inblevende, og hvis der for Alvor skal tages fat paa Sagen, vil den kræve betydelig mere omfattende og systematisk ledede Forundersøgelser. I Sommer blev der efter forudgaaende Forhandlinger afholdt et Møde i Aarhus, hvor der kom til Stede delegerede, dels fra Hedeseffelskabet, dels fra Landhusholdningssekskabet, dels ogsaa Repræsentanter for Mosebrugere. Som Afslutning paa Forhandlingerne vedtoges en Udtalelse, som fremhævede, at hver af disse tre Parter vilde have at tage sin Andel i Gerningen, Staten skulde paatage sig at lede Undersøgelserne med Hensyn til Moseernes Afvanding og Dyrkningsvilkår samt foretage de fornødne Planteavlfsforsøg, Hedeseffelskabet skulde vedblive at virke uden Indskrænkning af de Medler, som hidtil have været stillede til dets Raadighed i dette Ojemed, og endelig overlod man til Mosebrugere selv at